

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/84/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212200647
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4212200647.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: ČSOB Leasing a. s., so sídlom Bratislava, Panónska 11, IČO: 35 704 713, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Bratislava, Karadžičova 8, proti odporcovi: F. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom J., C. XXXX/XX, o zaplatenie 7.213,83 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 22. októbra 2013, č. k. 6C/272/2012-86, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd Komárno (súd prvého stupňa) rozsudkom zo dňa 22. 10. 2013 č. k. 6C/272/2012-86 (napadnutým rozsudkom) určil, že zmluvná podmienka uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere č. UZF/08/92068 v článku 3 v poslednom odseku takto: „v prípade omeškania dlžníka s úhradou finančných záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy vzniká veriteľovi právo požadovať od dlžníka zmluvnú pokutu v hodnote 0,2 % z dlžnej čiastky za každý deň omeškania“ je neprijateľná. Ďalej určil, že zmluvná podmienka uvedená v článku V bod 5 vo Všeobecných zmluvných podmienkach pre dopravnú techniku k zmluve o spotrebnom úvere č. UZF/08/92068 nasledovne: „dlžník sa zaväzuje zaplatiť pri podpise zmluvy poplatok za uzatvorenie zmluvy vo výške uvedenej v zmluve a v samotnej faktúre“ je neprijateľná. Súd taktiež určil, že zmluvná podmienka uvedená v článku VII odsek 2 č. vo Všeobecných zmluvných podmienkach pre dopravnú techniku k zmluve o spotrebnom úvere č. UZF/08/92068 nasledovne: „v prípade ak nastane ktorýkoľvek prípad predčasnej splatnosti úveru v zmysle odseku 1 tohto článku, veriteľ má právo vykonať ktorékoľvek z nasledovných opatrení, resp. ich kombináciu: a) písomným oznámením doručeným dlžníkovi určiť predčasnú splatnosť celého alebo časti spotrebného úveru, v takomto prípade je veriteľ oprávnený od dlžníka požadovať, aby mu zaplatil: všetky doposiaľ nezaplatené splátky spotrebného úveru, zmluvné pokuty vzniknuté podľa zmluvy, všetky náklady, ktoré veriteľovi vzniknú v súvislosti s predčasnou splatnosťou spotrebného úveru, všetky náklady, ktoré veriteľovi vzniknú v prípade realizácie zabezpečení spotrebného úveru, náhrada všetkých škôd, ktoré veriteľovi vzniknú v súvislosti s predčasnou splatnosťou spotrebného úveru, ostatné pohľadávky, ktoré vznikli v súvislosti s predčasnou splatnosťou spotrebného úveru, poplatok za administráciu predčasnej splatnosti spotrebného úveru. Výška poplatku je rovnaká ako výška poplatku za predčasné splatenie spotrebného úveru uvedená v sadzobníku poplatkov“ je neprijateľná. Súd prvého stupňa zamietol návrh v celom rozsahu a o trovách konania rozhodne osobitným uznesením vo veci samej. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ust. § 52 ods. 1 - 3, § 53 ods. 1, 4, § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, § 1 ods. 1 - 3, § 2 a § 4 ods. 1 - 8 zákona č. 258/2001 Z. z. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že navrhovateľ dňa 17. 01. 2012 doručil súdu návrh a žiadal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu sumu 7.213,83 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 7.213,83 eura za čas od 23. 08. 2010 do zaplatenia a trovy konania na tom skutkovom základe, že dňa 23. 06. 2008 s odporcom uzatvoril úverovú zmluvu o spotrebnom úvere č. UZF/08/92068, pričom išlo o účelový spotrebný úver na zakúpenie ojazdeného motorového vozidla. Tento úver sa odporca zaviazal zaplatiť spolu s príslušenstvom v dohodnutých

splátkach. Neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy boli aj Všeobecné zmluvné podmienky pre dopravnú techniku. Navrhovateľ uviedol, že odporca čerpal spotrebný úver v sume 11.385,51 eura a zaviazal sa ho vyrovnávať v pravidelných mesačných splátkach, ktoré však nedodrжал. V dôsledku uvedeného navrhovateľ určil predčasnú splatnosť úveru v súlade s čl. VII ods. 1 písm. b/ VZP pre dopravnú techniku. Určením predčasnej splatnosti úveru mu vznikol nárok na peňažné plnenie, ktoré si uplatnil finančným vyúčtovaním zo dňa 02. 08. 2010 v sume 7.213,83 eura a zároveň upozornil odporcu, že pristúpi k vymáhaniu pohľadávky, ak dlžnú sumu nezaplatí. Navrhovateľ si uplatnil úrok z omeškania od 23. 08. 2010, trovy konania v sume zaplateného súdneho poplatku a trovy právneho zastúpenia v sume 587,93 eura. Navrhovateľ doručil dňa 18. 10. 2013 súdu podanie, v ktorom uviedol, že trvá na podanom návrhu. Odporca sa zaviazal na základe zmluvy o spotrebnom úvere poskytnuté finančné prostriedky vrátiť spolu s dohodnutým úrokom. Ďalej uviedol, že nenesie žiadnu zodpovednosť za výber ani za kvalitu predmetu financovania, čo vyplýva z čl. II. bod 1 VZP pre dopravnú techniku. Prípadné vady predmetu kúpy nemajú žiaden vplyv na povinnosti vyplývajúce pre odporcu z úverovej zmluvy. Navrhovateľ konštatoval, že predmet financovania sa nepodarilo predáť formou verejných aukcií, pretože po ňom vzhľadom na jeho technický stav nebol dopyt. Z toho dôvodu osobné motorové vozidlo bolo speňažené v súlade s čl. V bod 5 zmluvy o zabezpečovanom prevode vlastníckeho práva č. 08/92068/ZPVP za 4.900,- eur. Odporca žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť. Cíti sa podvedený, lebo mu bolo odpredané vadné motorové vozidlo, ktoré nebolo možné používať na účel, na ktorý bolo určené. Vadu motorového vozidla (prehrievanie motora) zistil asi týždeň po jeho prevzatí a oznámil to navrhovateľovi aj p. H. (od ktorej motorové vozidlo prevzal). Zamestnancovi navrhovateľa (p. I.) povedal, že vozidlo bude užívať do tej doby, kým to bude možné a úver bude splácať len do tej doby, kým auto bude môcť užívať. Vozidlo užíval do 17.10. 2008 a následne ho odovzdal spoločnosti Global Sales Solutions, s. r. o.

Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie preskúmaním spisového materiálu a zistil, že navrhovateľ na základe zmluvy o spotrebnom úvere č. UZF/08/92068 zo dňa 23. 06.2008 poskytol odporcovi spotrebný úver v sume 11.385,51 eura (343.000,- Sk) na zakúpenie ojazdeného motorového vozidla zn. Volvo S80, farby strieborná metalíza svetlá, VIN: G ktoré malo byť dodané dodávateľom Helena Horváthová - A- Plus. Odporca sa zaviazal tento dlh zaplatiť v 60 mesačných splátkach po 12.395,90 Sk s tým, že splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na 23. 07. 2008. RPMN bola dohodnutá vo výške 27,70 %. Splátky sa mali vykonať vždy 25. dňa toho ktorého mesiaca s tým, že posledná splátka mala byť vykonaná dňa 25. 06. 2013. Navrhovateľ určil ku dňu 24. 02. 2010 predčasnú splatnosť úveru a vyzval odporcu na úhradu zostatku spotrebného úveru vo výške 10.614,71 eura. Navrhovateľ listom zo dňa 02. 08. 2010 vykonal finančné vyúčtovanie úverovej zmluvy a vyčíslil celkový nedoplatok v sume 7.213,83 eura (217.323,80 Sk). Z obsahu faktúry č. 0892068551 zo dňa 02. 08. 2010 súd zistil, že navrhovateľ ňou odporcovi vyfakturoval zmluvnú pokutu podľa článku XII. ods. 6 VZP vo výške 1.292,03 eura (38.923,70 Sk). Z obsahu zmluvy zo dňa 23. 06. 2008 o zabezpečovanom prevode vlastníckeho práva č. 08/92068/ZPVP vyplýva, že na zabezpečenie svojej pohľadávky z úverovej zmluvy zo dňa 23. 06. 2008 navrhovateľ uzatvoril s odporcom túto zmluvu o zabezpečovanom prevode vlastníckeho práva, a to motorového vozidla, na zakúpenie ktorého poskytol odporcovi spotrebný úver. Z navrhovateľovej špecifikácie žalovaného nároku mal súd za preukázané, že žalovaná suma pozostáva z nároku na náhradu škody v sume 207,09 eura, vyplývajúca z faktúry č. 0892068801 podľa čl. VII ods. 2 VZP, zo zaplata sumy 1 292,03 eura (faktúra č. 0892068551), ktorá predstavuje zmluvnú pokutu za predčasné ukončenie zmluvy o spotrebnom úvere v zmysle čl. XII bod 6 VZP, zo zaplata sumy 1.645,88 eura ako neuhradené splátky úveru (splátka č. 17, 18, 19, 20 každá splátka v sume 411,47 eura), zo zostatku istiny spotrebného úveru v sume 8.968,83 eura ako súčet neuhradených splátok 21 - 60. Z takto špecifikovaného nároku si navrhovateľ odpočítal výťažok z predaja motorového vozidla vo výške 4.900,- eur. Medzi účastníkmi konania došlo k uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy, pričom túto zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru navrhovateľ uzatváral ako dodávateľ a odporca ako spotrebiteľ. Z formy a obsahu zmluvy, uzatvorenej medzi účastníkmi konania, je zrejmé, že ide o tzv. „formulárovú“ zmluvu, ktorej predtlač bola už pripravená a odporca nemohol obsah tejto zmluvy žiadnym podstatným spôsobom ovplyvniť. Vzhľadom na to, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, súd je povinný ex offo skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky. Z predloženej úverovej zmluvy súd zistil, že neobsahuje údaj o dohodnutej úrokovej sadzbe. V predpise splátok je úrok z úveru vyjadrený sumou 251.373,90 Sk. Takto uvedený údaj o úroku súd prvého stupňa považoval za súladný so zákonom o spotrebiteľských úveroch s tým, že všetky ostatné zákonné náležitosti zmluva obsahuje. V dôsledku uvedeného súd dospel k záveru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi účastníkmi je platným právnym úkonom. Prvostupňový súd preskúmal aj obsah tejto spotrebiteľskej zmluvy z pohľadu ochrany spotrebiteľa pred neprijateľnými

zmluvnými podmienkami. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa predovšetkým podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), neurčitá, v rozpore s ustanoveniami zákona, ako aj zmluvná podmienka vyjadrujúca finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa. Podľa názoru súdu zmluvná podmienka uvedená v článku V bod 5 vo VZP pre dopravnú techniku k zmluve o spotrebnom úvere č. UZF/08/92068 nasledovne: „dlžník sa zaväzuje zaplatiť pri podpise zmluvy poplatok za uzatvorenie zmluvy vo výške uvedenej v zmluve a v samotnej faktúre“ je neprijateľná, pretože bezdôvodne finančne zaťažuje spotrebiteľa. Uviedol, že dodávateľ môže za svoju službu žiadať len zaplatenie ceny služby, čo je v konkrétnom prípade úrok za poskytnutý úver. Dodávateľ však nemôže žiadať ďalšie plnenie ako poplatok za uzatvorenie zmluvy. Súd zmluvnú podmienku uvedenú v zmluve o spotrebiteľskom úvere č. UZF/08/92068 článku 3 v poslednom odseku takto: „v prípade omeškania dlžníka s úhradou finančných záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy vzniká veriteľovi právo požadovať od dlžníka zmluvnú pokutu v hodnote 0,2 % z dlžnej čiastky za každý deň omeškania“ taktiež považoval za neprijateľnú, pretože neprimerane zaťažuje spotrebiteľa, a tým do právneho vzťahu vznáša značnú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa, pretože za rok by tak dodávateľ mohol od odporcu žiadať $0,2\% \times 365 = 73\%$ z každej sumy, s ktorou by bol odporca v omeškaní. Súd taktiež určil, že zmluvná podmienka uvedená v článku VII odsek 2 č. vo Všeobecných zmluvných podmienkach pre dopravnú techniku k zmluve o spotrebnom úvere č. UZF/08/92068 nasledovne: „v prípade ak nastane ktorýkoľvek prípad predčasnej splatnosti úveru v zmysle odseku 1 tohto článku, veriteľ má právo vykonať ktorékoľvek z nasledovných opatrení resp. ich kombináciu: a) písomným oznámením doručeným dlžníkovi určiť predčasnú splatnosť celého alebo časti spotrebného úveru, v takomto prípade je veriteľ oprávnený od dlžníka požadovať, aby mu zaplatil: všetky doposiaľ nezaplatené splátky spotrebného úveru, zmluvné pokuty vzniknuté podľa zmluvy, všetky náklady, ktoré veriteľovi vzniknú v súvislosti s predčasnou splatnosťou spotrebného úveru, všetky náklady, ktoré veriteľovi vzniknú v prípade realizácie zabezpečení spotrebného úveru, náhrada všetkých škôd, ktoré veriteľovi vzniknú v súvislosti s predčasnou splatnosťou spotrebného úveru, ostatné pohľadávky, ktoré vznikli v súvislosti s predčasnou splatnosťou spotrebného úveru, poplatok za administráciu predčasnej splatnosti spotrebného úveru. Výška poplatku je rovnaká ako výška poplatku za predčasné splatenie spotrebného úveru uvedená v sadzobníku poplatkov“ je neprijateľná. Podľa názoru súdu táto zmluvná podmienka je neurčitá a spotrebiteľovi neposkytuje zreteľný a konkrétny prehľad o materiálnom dopade prípadných opatrení veriteľa. Súd prvého stupňa zdôraznil, že faktická nerovnováha medzi dodávateľom a spotrebiteľom, pokiaľ ide o vyjednávaciu pozíciu a úroveň informovanosti, vyplýva aj z toho, že spotrebiteľ má možnosť oboznámiť sa s obchodnými podmienkami dodávateľa len v krátkom časovom priestore, pričom dodávateľ tieto podmienky vopred vypracuje a spotrebiteľovi ich predloží na podpísanie. Po určení neprijateľnosti zmluvných podmienok uvedených vo výroku rozsudku súd ustálil, že nárok navrhovateľa je dôvodný len čiastočne, a to v časti o zaplatenie splátok č. 17-20, t. j. 4 splátky po 411,47 eura = 1.645,88 eura (odporca zaplatil len 16 splátok) a v časti zostatku úveru v sume 8.968,83 eura. Celkovo teda súd prvého stupňa určil, že návrh je dôvodný v sume 10.614,71 eura. Medzi účastníkmi konania zostala sporná tá skutočnosť, akú sumu treba odpočítať od dlhu odporcu za odpredané motorové vozidlo, ktoré navrhovateľ odpredal v rámci výkonu zabezpečovacieho prevodu práva za sumu 4.900,- eur. Odporca spochybnil oprávnenosť takéhoto postupu veriteľa, preto súd skúmal, či zmluva o zabezpečovacom prevode práva bola uzavretá v súlade s ust. OZ o zabezpečovacom prevode práva a všeobecných ustanovení OZ o právnych úkonoch. Z obsahu tejto zmluvy bolo súdu prvého stupňa zrejmé, že v čase jej uzavretia odporca ešte nebol vlastníkom predmetného motorového vozidla. Ak odporca nebol vlastníkom motorového vozidla, nemohol platne previesť na navrhovateľa také právo, ktoré mu nepatrilo. Okrem iného v zmluve o zabezpečovacom prevode práva absentujú jej podstatné náležitosti uvedené v ust. § 553a ods. 2 OZ. Zmluva nemá dostatočné určenie spôsobu výkonu zabezpečovacieho prevodu práva ani jeho ocenenie v peniazoch. Na základe uvedeného súd ustálil, že zmluva o zabezpečovacom prevode práva je neplatná pre rozpor so zákonom, čo má vplyv na vzájomné finančné vyporiadanie účastníkov. To znamená, že v prospech odporcu treba započítať hodnotu predaného motorového vozidla v tej cene, za ktorú odporca toto motorové vozidlo kúpil. Súd prvého stupňa dospel k tomuto záveru po zohľadnení skutočností, že odporca nebol ani len informovaný o spôsobe nakladania s motorovým vozidlom po tom, čo bolo mimo sféry jeho dispozície, pričom nebolo preukázané, že by odporca toto motorové vozidlo užíval neobvyklým a neprimeraným spôsobom jeho určeniu a nebol mu poskytnutý žiaden údaj o priebehu a spôsobe speňaženia tohto motorového vozidla. Taktiež zdôraznil, že odporca ako spotrebiteľ nemal žiadnu možnosť pri uzatváraní úverovej zmluvy a zmluvy o zabezpečovacom prevode práva ovplyvniť ich obsah a musel prijať zmluvu s takým obsahom, aký bol dodávateľom predformulovaný. S poukazom na uvedené súd vypočítal

nedoplatok na poskytnutom úvere tak, že zo sumy 10.614,71 eura (návrh podaný dôvodne v sume 1.645,88 eura + 8.968,83 eura = 10.614,71 eura) odpočítal kúpnu cenu vozidla (pretože v zmluve o zabezpečovacom prevode sa určili neplatné a neprijateľné podmienky) 490.000,- Sk, t.j. 16.265,02 eura. Vzhľadom na uvedený výpočet je zrejmé, že odporca nemusí navrhovateľovi zaplatiť žiadnu dlžnú sumu, preto súd prvého stupňa podaný návrh ako nedôvodný zamietol. O trovách konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, žiadajúc odvolací súd, aby rozsudok v napadnutej časti zmenil tak, že zaviazže odporcu zaplatiť mu istinu 7.213,83 eura s úrokom z omeškania vo výške 9 % p.a. zo sumy 7.213,83 eura od 23. 08. 2010 do zaplatenia, trovy konania za zaplatený súdny poplatok na účet navrhovateľa a náhradu trov právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu navrhovateľa, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Ďalej žiadal odvolací súd, aby zmenil výrok súdu prvého stupňa, ktorým označil zmluvné dojednanie v čl. III v poslednom odseku zmluvy o spotrebnom úvere č. UZF/08/92068 ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a určil, že táto zmluvná podmienka v čl. III v poslednom odseku zmluvy o spotrebnom úvere č. UZF/08/92068 nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, prípadne aby na základe ustanovenia § 221 ods. 1 písm. h/ OSP zrušil napadnutý výrok. Žiadal tiež zmeniť výrok, ktorým súd označil zmluvné dojednanie v čl. V bod 5 vo VZP pre dopravnú techniku k zmluve o spotrebnom úvere č. UZF/08/92068 ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a určil, že zmluvná podmienka čl. V bod 5 vo Všeobecných zmluvných podmienkach pre dopravnú techniku k zmluve o spotrebnom úvere č. UZF/08/92068 nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, prípadne aby na základe ustanovenia § 221 ods. 1 písm. h/ OSP zrušil tento napadnutý výrok. Ďalej žiadal, aby odvolací súd zmenil výrok, ktorým súd označil zmluvné dojednanie v čl. VII odsek 2 písm. a/ vo Všeobecných zmluvných podmienkach pre dopravnú techniku k zmluve o spotrebnom úvere č. UZF/08/92068 ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a určil, že zmluvná podmienka čl. VII odsek 2 písm. a/ vo Všeobecných zmluvných podmienkach pre dopravnú techniku k zmluve o spotrebnom úvere č. UZF/08/92068 nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, prípadne aby na základe ustanovenia § 221 ods. 1 písm. h/ OSP zrušil tento napadnutý výrok. Uviedol, že prvostupňovým súdom zistený skutkový stav nemá oporu vo vykonanom dokazovaní a správnym hodnotením vykonaných dôkazov by súd musel dospieť k odlišným skutkovým zisteniam a následne vec aj správne právne posúdiť, a teda aj vyhovieť podanej žalobe. Súd správne zistil, že zmluva o spotrebnom úvere č. UZF/08/92068 je riadnou platnou zmluvou, na základe ktorej bol odporcovi poskytnutý spotrebiteľský úver a ktorý sa odporca zaviazal splatiť formou pravidelných mesačných splátok. Konštatoval, že súd prvého stupňa označil zmluvné dojednanie v čl. V bod 5 VZP pre dopravnú techniku k zmluve o spotrebnom úvere č. UZF/08/92068 ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, avšak bez akéhokoľvek odôvodnenia. Poplatok za uzatvorenie úverovej zmluvy je riadne uvedený v základných podmienkach spotrebného úveru a zo žiadneho právneho predpisu platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy nevyplýva zákaz pre dodávateľa žiadať zaplatenie poplatku za uzatvorenie zmluvy so spotrebiteľom, preto sa svojim konaním nemohol dopustiť dojednania neprijateľnej zmluvnej podmienky. Z tohto dôvodu predmetné zmluvné dojednanie v čl. V bod 5 VZP pre dopravnú techniku nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku za neprijateľnú zmluvnú podmienku označil aj zmluvné dojednanie v čl. III v poslednom odseku zmluvy o spotrebnom úvere č. UZF/08/92068, taktiež bez riadneho zdôvodnenia. Ustanovenie o zmluvnej pokute je riadnym platným dojednaním pre prípad neplnenia platobných povinností dlžníkom z úverového vzťahu. Dodal, že zmluvná pokuta tak, ako bola dojednaná, spĺňa všetky náležitosti v zmysle ust. § 544 ods. 2 OZ. Zdôraznil, že zmluvná pokuta je zabezpečovacím inštitútom upraveným zákonom a nárok na jej zaplatenie mu vznikol z dôvodu neplnenia si zmluvných povinností odporcom. Primárnym cieľom zmluvnej pokuty nie je dosiahnuť finančné plnenie od dlžníka, ale prinútiť dlžníka pod hrozbou majetkovej sankcie plniť si svoje zmluvné povinnosti. Ak súd argumentoval nevyváženosťou práv a povinností účastníkov zmluvného vzťahu zdôraznil, že navrhovateľ si svoju primárnu povinnosť poskytnúť žalovanému úver na základe jeho požiadavky vyplývajúcu mu z právneho vzťahu založeného zmluvou o úvere splnil riadne a včas, avšak odporca svoju povinnosť úver riadne a včas splácať porušil. Je preto logické, že navrhovateľ, ktorý na začiatku zmluvného vzťahu poskytol druhej zmluvnej strane finančné plnenie, si svoj nárok na riadne a včasné platenie úveru za podmienok dohodnutých v zmluve zabezpečil dojednaním zmluvnej pokuty. Odporca s takýmto dojednaním súhlasil, čo preukázal svojim vlastnoručným podpisom na zmluve. S poukazom na uvedené neexistuje žiaden dôvod pre označenie zmluvnej pokuty za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Navrhovateľ dodal, že si svoj nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty voči odporcovi neuplatnil. Súd prvého stupňa za neprijateľnú zmluvnú podmienku označil aj zmluvné dojednanie v čl. VII odsek 2 písm. a/ vo VZP, pričom svoj záver odôvodnil neurčitosťou zmluvného dojednania a tým, že toto dojednanie neposkytuje spotrebiteľovi zreteľný a

konkrétny prehľad o materiálnom dopade opatrení veriteľa. Namietal toto tvrdenie súdu, keďže nemá žiadnu oporu v zákone ani v skutkovom stave. V predmetných VZP sú presne, jednoznačne, dostatočne určito a zrozumiteľne rozpísané dôsledky porušenia platobných povinností dlžníka z úverovej zmluvy a oprávnenie veriteľa určiť predčasnú splatnosť úveru pre prípad jeho neplatenia, ako aj domáhať sa zaplatenia pohľadávok vyplývajúcich z úverovej zmluvy vzniknutých v dôsledku predčasného ukončenia úverového vzťahu. Takéto konštatovanie súdu považoval za neodôvodnené a nepresvedčivé a v súvislosti s odôvodňovaním súdnych rozhodnutí poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu SR (US 44/2003, US 115/2003, US 2d 09/2004). Ďalej uviedol, že podaným odvolaním napáda aj výrok, ktorým súd prvého stupňa zamietol návrh v celom rozsahu. Uplatnený nárok čo do právneho dôvodu a výšky riadne špecifikoval v podaní zo dňa 17. 04. 2013, avšak súd nezohľadnil jednotlivé položky vyúčtované vo faktúre č. 0892068801 v sume 207,09 eura (úrok zo zostatku úveru) a vo faktúre č. 0892068551 v sume 1.292,03 eura (zmluvná pokuta). Taktiež nijako nezdôvodnil, prečo uplatnený nárok na ich zaplatenie žalobcovi nepriznal ani len čiastočne. Napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa v tejto časti považoval za nepreskúmateľné. Okrem iného dodal, že nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty uplatnenej vo faktúre č. 0892068551 v sume 1.292,03 eura má svoj základ v ust. čl. XII bod 6 VZP úverovej zmluvy a nie v čl. III úverovej zmluvy. Namietal tvrdenie súdu, že odporca v čase uzavretia zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva nebol vlastníkom predmetu financovania. Kúpnu zmluvou č. 08/92068/KZO zo dňa 23. 06. 2008 je preukázané, že odporca sa stal vlastníkom vozidla dňom podpísania kúpnej zmluvy. Ďalej navrhovateľ argumentoval tým, že zmluva o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva č. 08/92068/ZPVP obsahuje všetky zákonné náležitosti, a preto je riadnou a platnou zmluvou o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva. V dôsledku uvedeného absentuje dôvod pre jej označenie za neplatnú a v rozpore so zákonom. Konečný výpočet pohľadávky vyčíslený súdom prvého stupňa považoval za absolútne nesprávny, nepreskúmateľný a nezrozumiteľný. Súd do hodnoty pohľadávky pozostávajúcej z hodnoty neuhradených splátok v sume 1.645,88 eura a hodnoty nesplateného istiny úveru v sume 8.968,83 eura započítal celkovú kúpnu cenu vozidla v sume 16.265,02 eura bez bližšieho určenia a zdôvodnenia takéhoto postupu. Súd odôvodnil postup iba tým, že v zmluve o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva boli určené neplatné a neprijateľné zmluvné podmienky, avšak súd neurčil ani jednu zmluvnú podmienku v zmluve o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva za neprijateľnú. Takéto rozhodnutie považoval za nesprávne už len z toho dôvodu, že navrhovateľ odporcovi neposkytol úver na financovanie celej kúpnej ceny predmetu financovania, ale len jeho časti vo výške 11.385,51 eura. Časť kúpnej ceny vo výške 4.879,51 eura bola zaplatená odporcom predajcovi predmetu financovania. Zdôraznil, že motorové vozidlo sa podarilo speňažiť za najvyššie ponúknutú cenu 4.900,- eur. Ohľadom kvality financovaného predmetu týmto odkázal na ust. čl. II bod 1 VZP pre dopravnú techniku, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy o spotrebnom úvere č. UZF/08/92068. Dodal, že vady predmetu financovania nemajú žiaden vplyv na plnenie povinností vyplývajúcich odporcovi z úverovej zmluvy. Konštatoval, že vzhľadom na trvajúce omeškanie odporcu s úhradou dohodnutých splátok určil ku dňu 24. 02. 2010 predčasnú splatnosť úveru a odporcovi oznámil, že o 30 dní začne výkon zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva speňažením predmetu financovania spôsobom upraveným v zmluve o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva a upozornil ho, že neuhradené peňažné záväzky, ako aj všetky náklady a škody mu budú vyúčtované v súlade so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy v liste konečného finančného vyúčtovania. V súvislosti so spôsobom výkonu zabezpečovacieho prevodu práva odkázal na čl. V bod 5 zmluvy o prevode zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva č. 08/92068/ZPVP. S poukazom na obsah tohto zmluvného dojednania pristúpil navrhovateľ k výkonu zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva speňažením predmetu financovania a po odpočítaní si získanej sumy oznámil odporcovi výslednú pohľadávku z titulu nesplateného úveru. Záverom si navrhovateľ uplatnil náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok v konaní pred súdom prvého stupňa, súdny poplatok za odvolanie, náhradu trov právneho zastúpenia v prvostupňovom konaní v sume 1.176,29 eura za 4 úkony právnej pomoci (prevzatie a príprava zastúpenia, žalobný návrh, vyjadrenie k odporu, vyjadrenie zo dňa 17. 10. 2013) tak ako ich vyčísliť v podaní zo dňa 17. 10. 2013 a náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní za jeden úkon právnej pomoci (odvolanie) v sume 237,34 eura + 7,81 eura + 20 % DPH, čo je spolu 294,18 eura.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) prejednal odvolanie navrhovateľa (§ 212 ods. 1 OSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné podľa § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ OSP zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov, čím bola účastníkom konania odňatá možnosť konať pred súdom a z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu a nesprávneho právneho posúdenia.

Podľa § 221 ods. 1 písm. f) OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Podľa § 221 ods. 2 OSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, prerušiť konanie, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do právomoci ktorého vec patrí.

Podľa § 157 ods. 2 OSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhované dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Ak výrok rozsudku vyjadruje v stručnej a presnej formulácii záverečný úsudok o predmete občianskeho súdneho konania, potom odôvodnenie rozsudku sleduje účel vyložiť opodstatnenosť, pravdivosť, zákonnosť a spravodlivosť tohto záverečného úsudku súdu. Účelom odôvodnenia je teda predovšetkým dosiahnuť presvedčivosť rozsudku a prehĺbiť výchovný účinok rozsudku, čoho základom je však zákonu zodpovedajúci výrok rozhodnutia.

Súčasťou pojmu právneho štátu je aj povinnosť súdu svoje rozsudky odôvodniť (§ 157 ods. 1 OSP), a to spôsobom zakotveným v ustanovení § 157 ods. 2 OSP. Dodržiavanie tejto povinnosti má zaručiť transparentnosť a kontrolovateľnosť rozhodovania súdu a vylúčiť tak ľubovôľu pri rozhodovaní. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej.

Do obsahu základného práva na súdnu ochranu patrí právo každého na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy, ktorá má základ v právnom poriadku Slovenskej republiky alebo v takých medzinárodných zmluvách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom. Súčasne má každý právo na to, aby sa v jeho veci vykonal výklad dotknutej právnej normy, ktorý je v súlade s ústavou, čo je základným predpokladom pre ústavne konformnú aplikáciu tejto právnej normy na zistený skutkový stav veci (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28. mája 2010 sp. zn. Obo/23/2008).

Nepreskúmateľnosť súdneho rozhodnutia je tak závažnou vadou, že sa ňou musel odvolací súd zaoberať z úradnej povinnosti (ex offio), teda aj vtedy, ak by ju odvolateľ nenamietal. Nepreskúmateľnosť rozsudku môže nastať z dôvodu jeho nezrozumiteľnosti alebo nedostatku dôvodov rozhodnutia.

Súd je povinný svoje rozhodnutie odôvodniť spôsobom zakotveným v ustanovení § 157 ods. 2 OSP, čo je jedným z princípov riadneho a spravodlivého procesu vyplývajúcich z Listiny základných práv a slobôd ako aj z článku 1 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý predstavuje súčasť práva na spravodlivý proces. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov a právnymi závermi. Stav, kedy rozsudok neobsahuje náležitosti uvedené v ustanovení § 157 ods. 2 OSP vedie v konečnom dôsledku k tomu, že sa stáva nepreskúmateľným. Ak je rozhodnutie súdu prvého stupňa nepreskúmateľné, musí ho odvolací súd zrušiť, pretože inak by zaťažil konanie vadou, ktorá môže mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Nedostatok odôvodnenia písomného vyhotovenia rozhodnutia je vo svojej podstate porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj čl. 46 a nasledujúcich Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Judikatúra nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument. Aj rozhodnutie formou uznesenia (ak nejde o rozhodnutie, ktorým sa celkom vyhovuje návrhu, ktorému nikto neodporoval alebo o uznesenie, ktoré sa týka vedenia konania) musí obsahovať odôvodnenie, pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami účastníka. Odôvodnenie písomného vyhotovenia rozhodnutia súdu musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozhodnutia. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal; niet v ňom miesta pre dohady a domnienky.

Zákonom požadované riadne a presvedčivé odôvodnenie písomnej formy rozhodnutia súdu je nielen formálnou požiadavkou, ktorou sa má zamedziť vydaniu obsahovo nezdôvodnených, nepresvedčivých alebo neurčitých a nezrozumiteľných rozhodnutí, ale má byť v prvom rade prameňom poznania úvah súdu tak v otázke zisťovania skutkového stavu veci, ako aj v právnom posúdení veci. Inak povedané,

účelom odôvodnenia rozhodnutia je predovšetkým preukázať jeho správnosť a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí súdu, t.j. musí byť preskúmateľné. Porušením uvedeného práva účastníka na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej sa účastníkovi konania (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov. Ak potom nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá zároveň aj dôvodnosť podaného odvolania.

Odvolací súd preskúmaním spisového materiálu zistil, že navrhovateľ s odporcom uzavreli zmluvu o spotrebnom úvere dňa 23. 06. 2008, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporcovi úver v sume 11.385,51 eura na kúpu motorového vozidla VOLVO S80, ktorý mal žalovaný splácať v mesačných splátkach po 12.395,90 Sk (411,46 eura) po dobu 60 mesiacov, počnúc prvou splátkou dňa 23. 07. 2008. Zároveň navrhovateľ v zastúpení Helena Horváthová -A- PLUS, Radvaň nad Dunajom 197, prevádzka Komárno, uzatvoril v rovnaký deň s odporcom zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva podľa § 133 ods. 1 OZ za účelom zabezpečenia pohľadávok zo zmluvy o spotrebnom úvere, podľa ktorej previedol odporca na navrhovateľa vlastnícke právo k financovanému predmetu, t.j. motorovému vozidlu VOLVO S80. Podľa VZP (Všeobecných zmluvných podmienok) k zmluve o spotrebnom úvere čl. XII bod 1. - zmluvná pokuta za každý deň omeškania so splátkou úveru je 0,1 % z dlžnej čiastky, bod 6. - zmluvná pokuta 30 % z výška spotrebného úveru za porušenie zmluvných povinností, ktoré majú za následok vyhlásenie predčasnej splatnosti.

Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Odporca v zmluvnom vzťahu vystupoval ako spotrebiteľ, lebo konal pre svoju osobnú potrebu, opak preukázaný nebol a ani zo zmluvy nevyplýva. Predmetom zmluvného vzťahu bolo poskytnutie finančných prostriedkov formou spotrebiteľského úveru. V súhrne tohto je potom zrejmé, že ide o vzťah spotrebiteľský, zo spotrebiteľskej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Preto sa musí riadiť zákonnými ustanoveniami zák. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, zákonnými ustanoveniami zákona o ochrane spotrebiteľa, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ale aj zákonnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka.

Súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku uviedol, že spotrebiteľská zmluva obsahuje neprijateľné podmienky, avšak bližšie sa nezaoberal a ani nešpecifikoval, v čom vyslovená neprijateľnosť spočíva. Súd neuviedol, v čom spočíva nepríjemnosť neprijateľných podmienok, pričom túto skutočnosť konštatoval s poukazom na nepríjemné finančné zaťaženie. Odvolací súd má z uvedeného za preukázané, že záver súdu o neprijateľnosti zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve, resp. všeobecných zmluvných podmienkach, nie je dostatočne zdôvodnený, t.j. v súlade s ust. § 157 ods. 2 OSP.

Odvolací súd taktiež poukazuje na tvrdenie súdu prvého stupňa, ktorým uviedol, že z obsahu zmluvy o zabezpečovacom prevode práva vyplýva, že v čase jej uzavretia odporca ešte nebol vlastníkom predmetného vozidla, a teda nemohol previesť na navrhovateľku také platné právo, ktoré mu v tom čase nepatrilo. V tomto smere nie je odvolaciemu súdu zrejmé, akým spôsobom prišiel prvostupňový súd k uvedenému záveru. Navrhovateľ poskytol odporcovi spotrebiteľský úver za účelom kúpy ojazdeného motorového vozidla VOLVO S80, pričom vlastníctvo k tomuto vozidlu mohol odporca nadobudnúť až po zaplatení kúpnej ceny, teda až po poskytnutí finančných prostriedkov navrhovateľom. V rovnaký deň podpísali navrhovateľ s odporcom zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva, pričom je podľa názoru odvolacieho súdu zrejmé, že odporca nadobudne vlastnícke právo zaplatením kúpnej ceny,

kedy sa zároveň stáva jeho výlučným vlastníkom. Zabezpečovací prevod práva má zabezpečovaciu funkciu, ktorou sa má zabezpečiť, že dlžník v prípade omeškania splatí svoj záväzok, rovnako v čase podpísania zmluvy neexistoval dlh, ktorý zmluva zabezpečuje. V tomto smere možno konštatovať, že funkcia zabezpečovacieho práva má právne účinky do budúcnosti, pre prípad, že by nastala tá skutočnosť, ktorá jeho výkon predpokladá.

Súd prvého stupňa ďalej uvádza, že v zmluve o spotrebnom úvere nie je uvedená úroková sadzba a v ďalšej vete konštatuje, že úrok je uvedený pevnou sumou vo výške 251.373,90 Sk v predpise splátok k Zmluve o spotrebnom úvere č. UZF/08/92068, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o spotrebnom úvere. Zo zmluvy o spotrebnom úvere vyplýva, že dlžník sa zaväzuje splácať spotrebný úver v pravidelných splátkach, ktorých výška, splatnosť a skladba je uvedená v Predpise splátok a vo Formulári o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebnom úvere, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy, a tým aj časť jej obsahu. Odvolací súd považuje takéto tvrdenie súdu prvého stupňa prinajmenšom za rozporuplné, keď na jednej strane konštatuje, že zmluva úrok neobsahuje a v ďalšom konštatuje, že je uvedený pevnou sumou. Súd prvého stupňa sa musí v ďalšom konaní vysporiadať, či sú, resp. nie sú splnené náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 ods. 1 - 8 zákona č. 258/2001 Z. z.

Odvolací súd poukazuje na to, že náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere upravuje ustanovenie § 4 ods. 1 a 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Pod sankciou neplatnosti stanovuje požiadavku písomnej formy, ktorá vyplýva z nutnosti nastolenia právnej istoty v zmluvných vzťahoch. Okrem všeobecných náležitostí musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať náležitosti uvedené v odseku 2 ustanovenia § 4 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Musí teda zahŕňať okrem iných presne špecifikovaných náležitostí takejto zmluvy aj výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Absenciu niektorej z náležitostí uvedenej v § 4 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch zákon nesankcionuje neplatnosťou.

Výslovne ju považuje za platnú za predpokladu, ak bol spotrebiteľovi na jej základe poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať, alebo bol na jej základe dodaný tovar alebo poskytnutá služba (§ 4 ods. 3 zákona). Súčasne však zákon pri absencii niektorých náležitostí taxatívne vymedzených v ustanovení § 4 ods. 2 poskytuje spotrebiteľovi špecifickú ochranu. Ak nie je niektorý z týchto údajov uvedený v zmluve, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Zo zmluvy o spotrebnom úvere uzavretej dňa 23. 06. 2008 odporcovi ako spotrebiteľovi vyplýva koľko mesačných splátok a v akej výške má uhradiť, z toho si vie vypočítať celkovú sumu, ktorú má žalobcovi zaplatiť, teda aj to, o koľko má žalobcovi zaplatiť viac ako bol poskytnutý úver. Výšku úroku si však vypočítať nemusí vedieť a ani nemožno od neho spravodlivo požadovať, aby bol spôsobilý takýto výpočet realizovať. I za situácie, že by si odporca ako spotrebiteľ bol spôsobilý výšku úroku vypočítať, nič to nemení na tom, že absentuje presne stanovená výška úroku ako jedna zo základných náležitostí úverovej spotrebiteľskej zmluvy. Z toho je potom nutné vyvodiť záver, že úrok z pôžičky nebol medzi účastníkmi platne dojednaný. Navyše porovnaním výšky poskytnutého úveru a výšky celkovej sumy, ktorú mal odporca vrátiť, je zrejmé, že úrok z úveru je nepochybne neprimerane vysoký.

V ďalšom odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa sa nevysporiadal s listinným dôkazom založeným v spise na č. I. 29 - Odstúpenie od zmluvy uzavretej dňa 23. 06. 2008 o kúpe motorového vozidla podľa zmluvy č. 08/92068/ZPVP. Týmto podaním odporca odstúpil od zmluvy uzavretej s navrhovateľom z dôvodu zistenia nedostatkov na predmete kúpy, t.j. motorovom vozidle značky VOLVO S80. Prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí nijakým spôsobom nepoukázal na tento listinný dôkaz a taktiež sa nijakým spôsobom nevyjadril k tomu, či prišlo k platnému odstúpeniu od uzavretej zmluvy. V nadväznosti na uvedené teda nie je zrejmé, či by malo odstúpenie od zmluvy nejaké následky, resp. o aké následky by išlo, v súvislosti s finančným vysporiadaním medzi účastníkmi zmluvy. Súd prihliadne na príslušné hmotnoprávne ustanovenia upravujúce odstúpenie od zmluvy a na následky využitia tohto právneho inštitútu. V ďalšom konaní sa bude musieť súd prvého stupňa vysporiadať s vplyvom tohto dôkazu na skutkový a právny stav danej veci.

Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. f) OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súd prvého stupňa svoje nové rozhodnutie zdôvodní v súlade s § 157 ods. 2 OSP a vyporiada sa so všetkými zistenými skutkovými okolnosťami z hľadiska právneho posúdenia a rozhodne aj o trovách odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.